

Un togat molt lletrat

TURA SOLER

Feia molt temps que Carles Monguilod parlava de fer un llibre amb les desenes i desenes d'anècdotes que ha acumulat fent d'advocat, entrant i sortint de les presons i trepitjant jutjats. En algun moment fins i tot m'havia proposat que jo li podria fer de negra, de manera que ell m'anés relatant els casos i jo els anés escrivint. Fins i tot havíem enginyat un títol que ens feia molta gràcia: «Togats de l'ala». Però aquesta fórmula, per a descans meu i bé de la literatura, Monguilod la va descartar perquè, amb bon criteri, va pensar que, atès el caràcter xerraire de tots dos, enraonariem molt i avançaríem poc en l'escriptura. I un dia, corria el 2009, Monguilod em va revelar que «anava molt avançat» escrivint el seu llibre. Llavors em va començar el neguit per llegir-lo i li menava la pressa. I a final d'any, quan encara no era a les llibreries, el vaig aconseguir i el vaig

literalment devorar en poques hores de lectura. Quan Monguilod em va demanar què n'hi havia de dir, del seu llibre, ho vaig resumir fàcil: «Llegir-lo és igual que escoltar-te». El meu comentari hauria pogut ser una crítica ferotge si m'hagués referit a algun filòsof de ment retorçada o algun tertulià soporífic, però dir-li a Monguilod que escric com parla és fer-li el millor dels elogis. El rei de l'oratoría davant dels tribunals ha sabut traslladar el seu art i màgia oral a l'escriptura i ha aconseguit que *Vint-i-cinc anys i un dia*, un títol que denota condemna, sigui un premi per al lector àvid de lectura amena. A les seves planes veureu que Monguilod ha anat molt més enllà del recull d'anècdotes que pretenia fer fa temps i que ha aprofundit amb seny i raonament en el món de la justícia, sense perdre mai, però, el sentit de l'humor que tant favor li fa a l'autor per sobreviure en un món de penes i penats. Hi

CARLES MONGUILOD

Vint-i-cinc anys i un dia

Ara Llibres.
Barcelona, 2010.
336 pàgines.

MARIA CABRERA I CALLÍS

La matinada clara

Accent Editorial.
Girona, 2009.
102 pàgines.

La filòloga i poetessa gironina (1983), guardonada el 2002 amb el premi Amadeu Oller a joves poetes inèdits pel seu llibre *Jonàs*, presenta el seu nou poemari, il·lustrat amb els coloristes collages de Maria Alcaraz. Poemes fràgils d'albada, sorgits «del fosc plaer de no dormir a les nits».

JORDI CANAL (DIR.)

Histoire de l'Espagne contemporaine

Armand Colin.
París, 2009.

Sota la direcció de l'historiador Jordi Canal, s'acaba d'editar una història d'Espanya (des del 1808 fins als nostres dies) adreçada al públic francès. Vol cobrir la manca d'obres de referència al país veí i posar fi a visions «simplistes i unilaterals».

descobrireu un home que sap que ha de guardar el secret professional fins a la mort, encara que se li planti davant un assassí que li confessi que ha matat el soci i l'ha enterrat en un lloc que no sap ningú; veureu el perfil d'un home que pot ser «el més fill de puta dels advocats» si li ho requereix una noia violada per acusar el seu agressor, o bé el més sensible dels lletrats, per fer-li menys traumàtic a Maria Àngels Feliu el tràngol de trobar-se amb els seus segrestadors al judici. Veureu i entendreu per què Monguilod, que en més d'una ocasió ha ocupat el lloc de la defensa o el de l'acusació en funció de quina de les dues parts ha anat primer a demanar-li hora, aplaudeix l'absolució d'un culpable com una gran victòria del sistema democràtic. Contradictori i fins i tot cruel és el món dels professionals de la toga. El lletrat Monguilod fa més de vint-i-cinc anys que se la posa, i en posar per escrit les seves vivències togades ens regala una entrada a l'obscur i complex món judicial.